

Graag meer ons-kent-ons in de Hofstad

Niet met bier op de stoep en de jong in een opblaaszwembad op straat, **wel lekker volks**. Maar een beetje meer saamhorigheid in de Hofstad zou fijn zijn.

Linda Akkermans

Den Bosch

Jantje heet-ie. Een mooi kanariepietje in een rond kooitje. Vandaag heeft Jantje geluk, want omdat het binnen niet te harden is door de hitte, heeft zijn baasje David de Jong (67) 'm buiten op tafel voor het huis gezet. Samen met echtgenote Els zit David er aan de koffie, krantje erbij, ja zo is het wel uit te houden.

Sterker, zo het welen ze het al 43 jaar vol, hier in hartje Hofstad, al die jaren op hetzelfde adres. David kent hier dus ook zo'n beetje iedereen en dus ook zo'n beetje iedereen. Is het niet van een praatje, dan wel omdat hij voor zijn huis een grote, prachtige vogelkooi met wel dertig cadeautje aan de wijk van de woningcorporatie, al jaren terug.

De kooi stond eerst een stukje verderop in de buurt en zou worden gesloopt, want het was niks meer. Maar toen bood David zeven jaar geleden dus aan om 'm op te knappen. Maar dan moet de kooi wel bij mij voor de deur komen, had hij gezegd, want hij is gekke Henkie niet, hè? Nu heeft de Hofstad dus één parkeerplaats minder, maar nog wel die vogeltjes.

Een echt ontmoetingspunt in de wijk, helemaal sinds David samen met zijn vrouw 'een paar kerstmis- en veld' een groot Mariabeeld naar buiten sjouwde en naast die kooi zette. Nou ja, dat ding staat er dus nog. Els heeft er een paar kaarsjes bijgezet en dan komen de mensen hier dus soms zitten. Een beetje bidden, een beetje nadenken. Kletsen.

Meets nadenken. Kletsen. De gemeente Den Bosch, de woningcorporatie en bij het welzijnswerk. Want in de Hofstad mag de sociale cohesie, zoals ze dat dan met een duur woord noemen, wel wat beter, staat in een nieuw rapport dat bureau 5V maakte in opdracht van BrabantWonen. Ook in eerdere wijkmonitoren gaat het over zaken als overlast, werkloosheid en relatief veel kwetsbare buurtgenoten.

Zorgen

Het zou overdreven zijn om dit kleine volkswijkje – ingeklemd tussen het Hinthamereinde, de Zuid-Willemsvaart en rivier de Aa – een achterstandswijk te noemen, maar zorgen zijn er dus zeker. Dat zou je trouwens niet zeggen als je op een willekeurige doordeweekse dag door de wijk kuurt. Een volksbuurt? Is dat geen wijk waar de mensen op een

De Hofstad

De Hofstad, dat is zo'n echt Bosch' volkswijkje, verstopt tegen het centrum aan. Een korte serie over deze buurt, die nog dit jaar wordt opgeknapt. Vandaag deel 1.

warme dag in hun blote bast op de stoep zitten met de flessen bier binnen handbereik terwijl de jong in het opblaaszwembad voor de deur zitten? Nah, niet hier hoor. Ja, vroeger, toen stonden hier inderdaad partytenten op de stoep, maar dat is al lang niet meer. Er wordt hier heus nog wel eens wat over straat gekwékt, maar waar niet in Den Bosch?

Nee, de Hofstad mag keurig, met tal van kleine oogstrijke huizen, met en zonder tuintjes. Beneden- en bovenwoningen, maar ook ruimere woningen. De wijk telt slechts een beperkt aantal straten, maar overal zijn van die kruip-door-sluipdoorsteegjes. Die dankzij de 'dames van de Hofstad', die al sinds jaar en dag eens per

maand een schoonmaakactie organiseren, hartstikke schoon zijn. Voor best wat huizen staan bloempotten vol vrolijkheid, fietsen staan keurig geparkeerd, twee pubers spelen een potje basketbal en in een van de kleurige speeltuintjes 'hoog-hoger-nóg hoger, papa!', op de schommels.

Dit is een wijk ook waar je niet zo snel komt als je er niet weet, maar wie er woont is dan weer wel snel bij alles. Aan de andere kant van het kanaal zijn de kroegen, de winkels, het station. De snelweg is niet ver weg. En op het Hinthamereinde, dat ook tot de Hofstad hoort, zitten tientallen bedrijfes: van een whiskeyslijterij tot een tattoo-shop, sportschool

▲ David en Els de Jong hebben voor een ontmoetingspunt in de wijk gezorgd. Voor hun huis staat een vogelkooi én een groot Mariabeeld.

◀ Een doorkijkje in de Hofstad, waar steegjes zijn te vinden.

FOTOS MARC BOLSUIS, KAARTJE MAPS4NEWS/BD

“Als je elkaar kent, al is het maar een beetje, lukt het beter een goede buur te zijn

– David de Jong (67)

voor vrouwen, islamitische slager, een café, shoarmaten en ga zo maar door.

In de Hofstad wonen zo'n 1100 mensen, verdeeld over 670 huishoudens. Relatief veel mensen alleen, en ten opzichte van andere Bossche wijken weinig kinderen. Het gemiddelde inkomen is ook lager dan gemiddeld. 50 procent van de huizen is huur. BrabantWonen gaat er 234 woningen renoveren. En met die renovatie hopen de woningcorporatie, de gemeente en instellingen als Farent (welzijnswerk) dat niet alleen die huizen, maar ook het leefklimaat wat opknapt.

Taalbarrières

Want hoewel inwoners de laatste jaren iets positiever zijn over hun wijkje, voelen ze zich nog meer dan gemiddeld onveilig. Er is dus die behoefte aan wat meer sociale contacten, maar blijkt uit die dure rapporten: met mensen hebben ook last van taalbarrières. Want was de Hofstad in het begin een wijk van rasechte Bosschenaren, inmiddels wonen er mensen uit China en Syrië, of uit Polen en Marokko.

Zoals de Marokkaanse dame die haar auto even snel voor haar huisje heeft geparkeerd om die uit te stofzuigen. Houda heet ze en ze woont hier nu drie jaar, met veel plezier. Overlast? Nah, 's avonds wil 'de jeugd' nog wel eens door de wijk gaan, maar zij zijn we niet alle-

maal ooit jong geweest, klinkt het.

Ook Hans Peters woont hier heel lang. Hij is de beheerder van Don Bosco, het buurthuis. Dat kwam zo. Monica van de Hoorn, een van die dames die de wijk elke maand mee schoonmaakt, zei een jaar of twaalf geleden: goh, Hans, het oude buurthuis komt weer vrij, we kunnen dat ding terugkrijgen, is dat niks voor jou om als beheerder aan de slag te gaan? Is goed, zei Hans. Nou ja, en de tijd vliegt als je het leuk hebt.

In de Hofstad heb je het wel vaker. Toen hij begon was het druk met kinderen. Kwamen ze knutselen en zo. „Maar die rijden nu al auto en die komen van vancijes nie meer”, zegt Hans, maar hun kleine opvolgers ook niet. „Kinderen van nu zitten veel meer op clubjes en zo. Dat is jammer, maar ik snap het ook.”

Het is hier dus aardig grijs wat de klok slaat, maar dat geeft niks, ook gezellig! Ze komen wat buien, een bezingen, kaarten, kien, vergaderen. Was de koffie eerst nog gratis, dat is niet meer, maar van die inkomsten konden ze dan weer wel dartborden kopen. Dus dat doen ze ook. Ja, Hans is hier elke dag. Behalve nou dan, met die corona. Tot 1 september blijft de deur op slot. Trouwens, zegt Hans dan, in die rapporten kan de gemeente wel zetten dat mensen meer saamhorigheid of activiteiten willen, maar zo werkt dat met

▲ Terwijl hond Harrie uitrust, kletsen de buurtbewoners met elkaar voor hun deur.

vragenlijsten natuurlijk. „Vraag zes vrouwen of het ze leuk lijkt om te gaan bloemschikken en ze zeggen ja. Maar dan regel je het, en dan komen er maar twee.”

Goede intenties

Geen kwaad woord over de goede intenties van de gemeente trouwens, zegt Monica van de Hoorn. Want ze zegt maar te denken. Ze komen gedumpt vuilnis ophalen. BrabantWonen denkt ook mee, meldingen van overlast worden echt wel serieus genomen. „En Teddy van Farent, dan's ook al zo'n gouden meid. Die print elke maand de stencils voor de schoonmaakactie!”

Ja, best veel mensen doen hun best voor de buurt. Maar een beetje meer saamhorigheid zou inderdaad wel fijn zijn, dat hebben ze bij de gemeente toch wel gelijk in. Of zoals David van de vogeltjes het zegt: „Het is hier nog steeds fijn wonen, maar vroeger was het meer ons-kent-ons. Ik zei net dat ik hier zo'n beetje iedereen ken, maar eigenlijk is dat niet meer zo. Dat vind ik jammer, ja.”

Want hoe gaat dat spreekwoord ook al weer? Juist, onbekend maakt onbemind. „Als je elkaar kent, al is het maar een beetje, lukt het beter een goede buur te zijn.”